

Trükkök régen is voltak

Sára Sándor Kossuth-díjas filmrendező, operatőr televíziós filmeket és egy táncprodukciót ajánl a hét programjai közül.

A filmeket nézni szeretem, nem olvasni rólik – mondja, amikor azt kérdezem, figyelte-e a hét végén bejeleződött Cannes-i filmfesztivál eseményeit. – Néhány éve voltam kinn, akkor megnéztem, amit csak lehetett, és majdlánl fogom, ha ideérnek, a legérdekesebb filmeket.

A Csillagok háborúja új része már ideért – vetem ellene.

– Az ilyen mesefilmekre nem illek be – felel. – Láttam belőle régebben eleget, érdekelt, hozzá, alkalmazzák az új technikai megoldásokat. De nem fogott meg túlságosan. Nálunk is volt trükkoperatőr, ő csinálta, ha valamilyen különleges effektusra volt szükség. De szerintem nem a trükkök adják a film lényegét, hanem a történet és az a szemlélet, ahogy a rendező elénk tárja, amit mutatni akar.

Azzal folytatja, hogy különben sem nagyon izgatják már a kitalált történetek. Időnként előveszi régi kedvenceit, a Casablancát, Orson Welles Arany-polgárát vagy Fellini Nyoce és fél című filmjét, de mostanában a televízióban is inkább a Spekt-rum vagy a National Geographic természetfilmeit nézi. Ő maga dokumentumfilmeket készít az utóbbi időben – ma például a Nehézsorsúak című 14 részes sorozatának negyedik részét adja a Duna TV –, illetve átadja tapasztalatait az új nemzedéknek.

Ma kezdi zsűrineökként válogatni Lakiteleken a Kistérségi Televíziók V. Szemléjének filmjeit. Körülbelül 160 pályaműből választják ki azt 30-40-et, amelyet pénztől az Uránia Nemzeti Filmszínházban vettenek. – Minden évben egy nagy filmes emlékenek szenteljük a szemlélet – mondja –, az idén Huszárik Zoltán emlékezünk vele.

Vidéki és határon túli tévészek mutathatják meg magukat ezen az eseményen. A legtöbben igazi amatőrök, dokumentumfilmeket, portrékat, kísérteti alkotás-

kat, kísérleti filmeket küldenek be. Sára szerint hullámozó a színvonal, de mindig lehet találni a filmek között olyat, amire felkapja a fejét a profi néző is. – Az utóbbi években van fejlődés – jelent ki. – Látszik, hogy van értelmű a Dunavarsányi Egyesületben végzett munkának.

Az egyesületet az ő kezdeményezésére 2000-ben hozták létre. Évente 12-14 televíziós vehet részt a mesterkurzuson: két-három havonta háromnapos összejöveteleket rendeznek, záródolgozatot és vizsgafilmet készítenek. Ráadásul minden költséget az egyesület áll. – A tanítványaink részt vesznek a kistérségi szemlén, és igazán jó dolgokat hoznak magukkal – mondja Sára Sándor.

Azután arról beszél, hogy ma már a szépirodalom sem érdekli annyira, mint azelőtt. A történelmi tárgyú könyveket szereti, illetve azokat, amelyekre a filmjei elkészítéséhez van szüksége. Hosszú ideje tervezti egy csángó témájú film készítését, ehhez Domokos Péter Pál és Szádeczky Lajos műveit olvassatta. A félig

magyar származású nagy indiai festőőről, Amrita Sher-Gilről készített háromrészes sorozathoz is rengeteg könyvet gyűjtött össze. – És ha a magam kedvére olvasok – meséli –, akkor a közőség, a haza, az emberiség könyveit keresem. Most például Tamási Áron Szülőföldemen című kötetét emlegetem a polcról.

Színházba sem igen jár mostanában. – Persze Erikát (Szege-di Erika, a Vigaszínház művésznője a felesége – a szerk.) minden darabjában megnézem. Az Osztranc már nem is tudom hány éve megy sikerrel, és most Osztrovszkij Négy lába van a lónak, mégis megpottlik című darabját próbálja Eszenyi Enikő rendezésében, de annak csak ősszel lesz a bemutatója.

Ha mégis kimozdul este, különleges produkciót szeretne látni. Ezért ajánlja a Művészetek Palotájában a Fesztiválszínház pénteki bemutatóját. A Tybalt című előadásban a Szege-di Kortárs Ballet művészei a Róméó és Júlia sajátos változatát táncolják el.

KELEN KÁROLY

Sára Sándor

FOTÓ: VELLEDSITS ÉVA